

מאחורי ביתנו עץ הזית

אז היונים ציצו וצענפו לבלבו,
והפקיד בלבי העצוב, היפה שבמלים,
ושלח ענן מתוך אהבתו הטוהרה שהמסיר
ניחוחו
ואז צמחו עלים לשירתי והיו לפידים
לאהבה, לחיים ולשלום.

תרגום מערבית: פואד חוסיין. חורפיש

לוט מבכה את רעייתו

(ותבט אשתו מאחוריו
ותהי נציב מלח...)
בראשית, ט פסוק כו.

אמרת: אהבתי עולה על כל דמיון
על קדחת ההסוס וההתרגשות
נועי, אפוא, לעבר מרחבי החלל...
שם יתבקו את להט החיים
הקטרת ורטט המשאלה.
מדוע נרצדת? מדוע נפעמת?
פסעי בגאון
רואה אני אותך כשהיית, בין הבקעות
הקרח לעצם הלהט
דעי שאהבתיך כחיים, בהמתן הוד
לקטר התורה ולאמת הגורל
מצאתיך בשימון הרשעה.

מאחורי ביתנו עץ זית
עץ זית נדיב,
נראה מבצע חלוני הקטן
וככל שהבטתי בעיניו
עוטפני במטפחת המשי שלו
ונוסה למטה.

אז אנוכי משיל מגבהו
צניעותי ואהבתי הגדולה,
כמוהו כסבתא שלי
שני מעינות של אהבה
ונמל זך של גן-עדן.
בלילות מפיץ הוא בטחה בין פרקי,
ואם עצמתי את ציני
למישיותו היתה הטלית
עשויה ממרגליות, החובקת את מטתי.

עץ הזית שלי שקט,
לא מיטיב לדבר,
אבל מפליג הוא בשתיקתו
ותכם הוא בצורתו.

על קווי פניו תפורים סימני ההיסטוריה,
ובחומת עורו שמורים כמתפרות הימים.
וכשכתבתי את שירי, מיאש הייתי,
הוא חיך וסגר את אישוניו.